

VERESS MIKLÓS

Danse macabre

*Egyre jobban hasonlítok apámra,
hogy volhatnék helyette is – apám.
Novemberig nem is lehetek árva:
se mécs, se tűz – kanóc a gyertyaláng;
s az őszirózsakor allergiája
még nem kerget a temetők iránt.
Másodszor virágzott idén a mályva,
melynél ölekezett vele – anyám;
S nem halnak bennem, bármennyire hittem,
hogy gyúl, s nem vérez a csipkebokor,
mely szomszéd sírről vadult az övére –
egy kereszttelen dombról sírkövére: –
honnét szemembe vág, ha lelkemiglen
haláltáncol seprűkavarta por.*

Negatívban

1.

*Nem ébresztem a házat,
rossz is az írógépem,
s bennem azok is fáznak,
akikért sosem éltem;*

*csak értem őket – ameddig
az időmet kiitták.
Most fejük rámmiccentik
a sok hajnali árvák.*

*A ritmus benn is döccen,
míg kinn az autók hossza:
a szeptemberi ködben
elvirrad minden utca.*

2.

*Istenem, most elalszom.
Nem ébredek kakasszón,
mikor Krisztusért újra
fölesd Péterek ujja;*

*hogy kell némi hazugság,
mint a reggeli újság,
miben olvasni vélem
tegnapi halálhírem,*

*vagy azt, hogy mégis – éltem,
és nem kopott el térdem,
mert délig kialudtam,
mit elviselni tudtam.*

3.

*Redőny zörög az ablakon:
nincs két nap fönn, de egy sem.
S egyetlen szemével – vakon
néz az elhagyott Isten.*

*Nincs abban fény, sem irgalom,
csak egy kiégett csillag.
Hörgőimben a fájdalom
szél-kutyái vonítanak.*

*Mennybolt után kinyit a bolt,
ahol nem adnak ingyen.
Egy hónapra elfogy a hold,
míg végül nélkülemiglen.*